

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kzz 96/05
22.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Mićunovića, predsednika veća, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića, Veroljuba Cvetkovića i Dragomira Milojevića, članova veća i savetnika Marije Vuković-Stanković, zapisničara, u krivičnom predmetu okrivljenog AA, zbog krivičnog dela falsifikovanje isprave iz člana 233. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca u Beogradu Ktz. 739/05 od 30.8.2005.godine, podignutom protiv pravnosnažnog rešenja Opštinskog suda u Kraljevu Kv. br. 335/04 od 23.12.2004.godine, u sednici veća održanoj u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca, okrivljenog i njegovog branioca AB, dana 22.6.2006.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 739/05 od 30.8.2005.godine podignut protiv pravnosnažnog rešenja Opštinskog suda u Kraljevu Kv. br. 335/04 od 23.12.2004.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pravnosnažnim rešenjem Opštinskog suda u Kraljevu Kv. br. 335/04 od 23.12.2004.godine, odlučeno je da nema mesta optužbi protiv okrivljenog AA zbog krivičnog dela falsifikovanje isprave iz člana 233.stav 3. u vezi stava 1. KZ RS zbog toga što je taj sud utvrdio da je nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja za delo koje se okrivljenom u tom postupku stavlja na teret.

Republički javni tužilac podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti protiv navedenog rešenja zbog povrede krivičnog zakona - član 369. stav 1. tačka 3. ZKP-a u vezi članova 95. i 96. OKZ, u kome je predložio da se ovaj zahtev usvoji i utvrdi da je pravnosnažnim rešenjem Opštinskog suda u Kraljevu Kv. br. 335/04 od 23.12.2004.godine povređen zakon u korist okrivljenog AA.

Vrhovni sud Srbije održao je sednicu veća u smislu odredaba člana 422. ZKP-a u odsustvu uredno obaveštenih: Republičkog javnog tužioca, okrivljenog i njegovog branioca advokata AB, na kojoj je razmotrio spise predmeta, pravnosnažno rešenje Opštinskog suda u Kraljevu i nakon ocene navoda i predloga sadržanih u zahtevu našao da je podneti zahtev neosnovan.

U podnetom zahtevu za zaštitu zakonitosti tužilac iznosi svoju tezu da u ovom predmetu nije nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja iz člana 96. OKZ-a., jer je okrivljeni nabavio i upotrebio lažnu diplomu o završenoj srednjoj školi koju je predao kadrovskoj službi preduzeća JP PTT saobraćaja "Srbija" RJ "Saobraćaj Kraljevo" 4.10.1991.godine, zasnovavši na taj način radni odnos koji je trajao do 7.4.2003.godine, pa se radnja izvršenja ovog krivičnog dela, koje, po oceni tužioca spada u trajna krivična dela, proteže sve do prestanka radnog odnosa koji je na osnovu te diplome zasnovan. Dakle, od tog datuma počinje i tok apsolutne zastarelosti (od 7.4.2003.godine), a ne od dana predaje diplome kadrovskoj službi preduzeća (dana 4.10.1991.godine) , kako to pogrešno zaključuje Opštinski sud u Kraljevu.

Po oceni Vrhovnog suda u rešenju koje se pobija zahtevom za zaštitu zakonitosti nije učinjena povreda krivičnog zakona na koju neosnovano u svom zahtevu ukazuje javni tužilac. Ovo iz sledećih razloga:

Okrivljenom je od strane ovlašćenog tužioca u ovom predmetu stavljeno na teret da je lažnu - neistinitu ispravu diplomu o završenom trećem stepenu stručne sprema u srednjoškolskom centru " ___ " na ime AA, delovodni broj: ___ od __.1991.godine upotrebio kao pravu, što bi predstavljalo radnju izvršenja krivičnog dela falsifikovanje isprave iz člana 233. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, za koje ga je optužio.

Navedeno krivično delo je svršeno kada je preduzeta radnja izvršenja: kada je falsifikovana isprava (diploma) upotrebljena kao prava, odnosno kada je stavljena u pravni saobraćaj, a to je momenat kada je stvorena takva situacija da se onaj, kome je upućena, upozna sa njenom sadržinom. Kako je diploma onome kome je upućena dostavljena __.1991.godine od tog datuma počinje da teče rok apsolutne zastarelosti krivičnog gonjenja, te s obzirom na visinu zaprećene kazne za krivično delo u pitanju (od tri meseca do pet godina zatvora) pravilno je zaključio prvostepeni sud da je maja 2003.godine kada je podneta optužnica protiv okrivljenog, shodno članu 96.OKZ-a nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja okrivljenog za navedeno delo. Samim tim se navodi javnog tužioca iz podnetog zahteva da je u pitanju trajno krivično delo, čija je radnja izvršenja trajala sve do prestanka radnog odnosa zasnovanog upotrebom lažne diplome dana 7.4.2003.godine, ocenjuju kao neosnovani.

Iz iznetih razloga, na osnovu člana 424. ZKP-a, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Predsednik veća sudija,

Nikola Mićunović,s.r.

Zapisničar,

Marija Vuković-Stanković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SR